

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: CA-16Csp/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122438902
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:6122438902.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v spore žalobcu MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, IČO: 043 55 211, zastúpeného Mgr. Zuzanou Bírovou, advokátkou s miestom výkonu činnosti Americká 2, 831 02 Bratislava, proti žalovanému: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. F. XXX, XXX XX C. D. E., o zaplatenie 100 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu zamietal.

II. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznával.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom došlým upomínaciu súdu Okresný súd Banská Bystrica dňa 12.10.2022 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 100,-€ a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 100,-€ od 27.12.2019 do zaplatenia vrátane náhrady trov konania (č.l. 1-4, č.l. 19). V žalobnom návrhu žalobca uvádzal skutočnosti, že žalovaný sa prostredníctvom webovskej stránky G. zaregistroval a požiadal ho o poskytnutie úveru vo výške 100,-€. Pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru zároveň potvrdil, že súhlasí so zmluvou o úvere, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a potvrdil, že údaje, ktoré veriteľovi poskytol sú pravdivé a úplné. Na základe zmluvy o úvere č. 572358 zo dňa 22.10.2019 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver 100,-€, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28,-€ a to do 28 dní od poskytnutia úveru. Vzhľadom na to, že žalovaný si neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy stal sa jeho dlh splatným dňom 19.11.2019 v zmysle bodu IV. zmluvy a článku 19 VVPÚ. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku. Boli mu zaslané celkom 4 upomienky. Žalobca ďalej uviedol, že je zapísaný do obchodného registra Českej republiky a má registrované sídlo v Českej republike. Je nositeľom povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov v Českej republike, ktoré mu udelila Česká národná banka, ktorej výlučnému dohľadu podlieha. So žalovaným uzatvorili zmluvu v českom jazyku podľa právneho poriadku Českej republiky, na použití ktorého sa strany dohodli.

2. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobca súdu predložil listinné dôkazy a to výzvy na úhradu dlžoby zo dňa 9.8.2022 (č.l. 5-8), zo dňa 2.9.2022 (č.l. 12), všeobecné obchodné podmienky (č.l. 9-11), zmluvu o úvere č. 572358 zo dňa 22.10.2019 (č.l. 13).

3. Na základe výzvy súdu, aby žalobca predložil oprávnenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území SR, ktoré mu udelila Slovenská národná banka žalobca písomne súdu dňa 13.9.2023 (č.l. 73-75) uviedol, že je subjektom založeným a vzniknutým a registrovaným v právnom prostredí ČR, kde má ako Európska spoločnosť umiestnené aj svoje sídlo a vykonáva svoju činnosť na základe riadneho povolenia Českej národnej banky, na základe ktorého

oprávnenia poskytuje finančné prostriedky v prostredí internetu a to viacerých jazykových verziách. Poukázal na všeobecné zásady zakotvené v zmluve o fungovaní európskej únie a to na článok 56. Taktiež aj na článok 49 Zmluvy o založení európskeho spoločenstva. Recitál č. 6 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) kde sa uvádza, že v súlade so zmluvou vnútorný trh zahŕňa priestor bez vnútorných hraníc, v ktorom je zaručený voľný pohyb tovaru a služieb a sloboda usadiť sa. Rozvoj transparentnejšieho a efektívnejšieho trhu s úvermi v oblasti bez vnútorných hraníc má zásadný význam pre podporu rozvoja cezhraničných aktivít. Zo skutočností týkajúcich sa zásady slobodného pohybu služieb teda vyplýva, že neexistuje žiaden priestor pre prijatie názoru, že k cezhraničnému poskytovaniu spotrebiteľských úverov žalobcom so sídlom v Českej republike a na základe oprávnenia udeleného Českou národnou bankou prostredníctvom internetu je potrebné „navyš“ udelenie povolenia zo strany Národnej banky Slovenska. Bráni tomu jasne sloboda pohybu služieb ako jedno zo základných práv založených primárnym právom Európskej únie. Súd si má teda prednostne urobiť jasný názor o výklade práva Európskej únie. Právo spotrebiteľských úverov je v Európskej únii plne harmonizované Smernicou, a preto platí rovnako tak na území Českej republiky, ako aj Slovenskej republiky. Preto žalobcovi postačovalo oprávnenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov od Českej národnej banky pre subjekt sídliači na území Českej republiky, ktorý navyše nemá na území Slovenskej republiky umiestnený ani podnik ani organizačnú zložku. Poukázal na to, že ani v prípade zahraničných bánk neplatí žiadna požiadavka pre nadobudnutie osobitnej bankovej licencie na území Slovenskej republiky a stačí len notifikácia príslušného orgánu dohľadu (t.j. Českej národnej banky) o zámere vykonávať činnosť v Slovenskej republike Národnej banke Slovenska. Stanovuje tak ustanovenie § 11 ods.2 Zákona o bankách (zákon č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), podľa ktorého zahraničná banka so sídlom na území členského štátu je ďalej oprávnená na vykonávanie bankových činností podľa § 2 ods.2 okrem bankovej činnosti podľa § 2 ods.2 písm.m) aj bez založenie pobočky, a to na základe písomného oznámenia príslušného orgánu dohľadu členského štátu o predpokladaných bankových činnostiach doručeného Národnej banke Slovenska pred prvým uskutočnením bankového obchodu. Ak teda v prípade zahraničných bánk postačuje „obyčajné“ oznámenie domovského orgánu dohľadu Národnej banke Slovenska, ktoré vyžaduje právny predpis, v prípade poskytovateľov spotrebiteľských úverov právny predpis nič také nepožaduje.

4. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal pod sp.zn. 30Up/1376/2022 dňa 12.10.2022 platobný rozkaz, ktorým žalobnému návrhu žalobcu vyhovel. Nakoľko však platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk a žalobca navrhol pokračovať v konaní, upomínací súd s poukazom na ustanovenie § 3 ods.3, resp. v zmysle § 14 ods.3 Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní postúpil vec príslušnému súdu, ktorým je t.č. Okresný súd Žilina.

5. Okresný súd Žilina vo veci nariadil pojednávanie dňa 27.10.2023 na ktoré sa žalobca, právny zástupca žalobcu ani žalovaný nedostavili. Žalobca, právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnili. Vyslovili súhlas s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti a vychádzal na základe nimi predložených listinných dôkazov. Žalovaný sa nedostavil. Svoju neprítomnosť neospravedlnil, preto súd postupoval podľa § 180 CSP a vec rozhodol v ich neprítomnosti. Vychádzal pritom z listinných dôkazov predložených žalobcom a to z návrhu č.l. 1 až 3, výzvy na úhradu č.l. 5 až 8, všeobecných podmienok poskytovania úveru č.l. 9 až 11, výzvy na okamžité uhradenie dlžoby pred začatím konania č.l. 12, zmluvy o úvere č. 572358 č.l. 13, vyjadrenia žalobcu č.l. 73 až 75 a ospravedlnenia žalobcu č.l. 80 a zistil nasledujúci skutkový stav.

6. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 22.10.2019 zmluvu o úvere č. 572358, ktorú strany sporu podpísali elektronicky. V zmysle uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému jednorazový, bezúčelový, nezáväzný úver vo výške 100,-€ bezhotovostne na účet žalovaného uvedený v záhlaví zmluvy. Žalovaný sa na základe uvedenej zmluvy zaviazal veriteľovi zaplatiť celkovú sumu 128,-€ do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru na účet veriteľa. Žalovaný mal zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru (odmenu vo výške 28,-€). Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená vo výške 2.397,81 %. Deň splatnosti bol v zmluve uvedený 19.11.2019. Strany sporu uzavreli zmluvu takým spôsobom, že žalovaný sa prostredníctvom webovej stránky G. zaregistroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru, pričom pri registrácii uviedol svoje údaje. Žalovaný žalobcovi v zmysle podanej žaloby nezaplatil žiadnu úhradu.

7. Žalobca je spoločnosťou – právnickou osobou so sídlom na území Českej republiky. Keďže na strane žalobcu vystupuje právnická osoba so sídlom v inom štáte ako je Slovenská republika, bolo potrebné

najskôr posúdiť právomoc súdu vo veci konať a rozhodnúť, ako aj otázku rozhodného práva, podľa ktorého je potrebné uplatnený nárok žalobcu posúdiť.

8. Podľa Nariadenia rady (ES) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach článku 4 ods. 1 ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. + podľa článku 18 ods. 2 nariadenia druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

9. V danom prípade je žalovaný spotrebiteľom, ktorý má bydlisko na území Slovenskej republiky. Z uvedeného vyplýva, že na konanie a rozhodnutie v právnej veci je daná právomoc Okresného súdu Žilina ako súdu Slovenskej republiky.

10. Podľa Nariadenia EP a Rady (ES) č. 593/2008 (Rím I) o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky článku 6 ods. 1 bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

11. Rozhodným právom je teda právo slovenské (posúdenie zmluvy v zmysle nariadenia sa spravuje právnym poriadkom Slovenskej republiky). Zmluva uzavretá medzi spotrebiteľom s obvyklým pobytom na území Slovenskej republiky a podnikateľom- európskou spoločnosťou, ktorý smeruje svoju podnikateľskú činnosť na klientov v Európe (zrejme z internetovej stránky www. A.). Pri zmluvnom záväzku je možné si určiť voľbu práva, avšak v prípade spotrebiteľa nesmie mu byť odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo rozhodným právom.

12. Vo vzťahu k rozhodnému právu súd zistil, že Všeobecné podmienky poskytnutia úveru v bode 04. Zmluvy stanovujú, že na úpravu právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným sa majú použiť ustanovenia právneho poriadku Českej republiky (č. listu 9 spisu). Súd z úradnej povinnosti skúma, ktoré právo je pre žalovaného ako spotrebiteľa výhodnejšie a dospel k záveru, že právny vzťah strán sporu by sa mal riadiť právnym poriadkom Slovenskej republiky, a to aj s poukazom na čl. 6 ods. 1 nariadenia Rím I. Dojednanie o rozhodnom práve sa nachádza len vo všeobecných podmienkach, ktoré boli prílohou zmluvy o úvere, spotrebiteľ preto nemal reálnu možnosť ovplyvniť voľbu rozhodného práva, a preto takéto určenie rozhodného práva nie je možné považovať za voľbu spotrebiteľa podľa čl. 6 ods. 2 Nariadenia Rím I.

13. Zmluva o úvere zo dňa 22.10.2019 je spotrebiteľskou zmluvou. Nie je však spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., a to s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. l) predmetného zákona účinného v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, pretože splatnosť pôžičky bola dohodnutá na dobu 28 dní. Avšak zmluvu je možné posúdiť podľa ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka a s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. (podľa ktorého na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25) aj podľa ustanovenia § 11 ods. 3, § 24 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z., ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

14. Lustráciou na stránke NBS (č.l.47-48) je zverejnené upozornenie NBS zo dňa 09.08.2018 na činnosť spoločnosti MINIHOTOVOST SE ktorá ponúka pôžičky prostredníctvom G.. napriek tomu, že nemá povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky, ktoré udeľuje Národná banka Slovenska, pričom ustanovenia § 11 ods. 3 zákona

č. 129/2010 Z. z. sankcionuje veriteľa poskytujúceho peňažné prostriedky neoprávnene bez povolenia neplatnosťou zmluvy. Následkom takejto neplatnosti Zmluvy o úvere zo dňa 22.10.2019 došlo medzi stranami sporu k plneniu na základe neplatnej zmluvy, čoho dôsledkom je nárok žalobcu na poskytnutie finančných prostriedkov, a to titulom bezdôvodného obohatenia.

15. Žalobca nemal v čase poskytovania peňažných prostriedkov žalovanému udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek na území SR. Existencia takéhoto povolenia je a aj v čase poskytnutia peňažných prostriedkov bola podmienkou oprávňujúcou veriteľa poskytovať spotrebiteľské úvery a pôžičky spotrebiteľom na území SR. Je nepochybné, že pri zmluvnom záväzku je možné určiť si voľbu práva, avšak v prípade spotrebiteľa nesmie mu byť odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo rozhodným právom. Na území Slovenskej republiky nie je možné poskytovať úvery a pôžičky spotrebiteľom – veriteľom bez povolenia alebo nad rozsah povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska. Žalobca nie je a nikdy nebol evidovaný v registri veriteľov Národnou bankou Slovenska, čiže takýmto povolením nedisponuje, uzatváranie zmlúv so spotrebiteľmi na území SR je konanie v rozpore so zákonom, ktoré konkrétne ustanovenie § 24b zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 11 ods. 3 zákona považuje za neplatné. Poskytovanie peňažných prostriedkov žalobcom nie je teda úverom ani pôžičkou, ale plnením z neplatného právneho úkonu a preto má poskytnutie sumy žalovanému povahu bezdôvodného obohatenia. K uvedenému záveru dospeli v svojich rozhodnutiach aj napr. KS ZA v konaní sp. zn. 9CoCsp/36/2022 zo dňa 29.09.2022, či KS Trnava sp. zn. 10CoCsp/66/2022 zo dňa 28.6.2023.

16. Vzhľadom na to, že súd posúdil uzavretú zmluvu ako neplatnú, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie (plnenie z neplatného právneho úkonu) vo výške poskytnutého úveru 100,-€. Nakoľko súd dospel k záveru o neplatnosti zmluvy a to konkrétne s poukazom na § 1 ods.3 Zákona o spotrebiteľských úveroch zo zákona pre rozpor so zákonom, preto sa žalobca mohol domáhať len vydania bezdôvodného obohatenia titulom neplatnosti úverovej zmluvy, ktorého sa žalobca voči žalovanému v tomto konaní nedomáha. Súd následne s poukazom na premlčanie zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadal ex offa na ustanovenia § 54a) Obč. zák. v spojení s jeho prechodným ustanovením § 879 v). Z obsahu spisu CA-16Csp/11/2023 vyplýva, že žalobca si uplatnil žalovanú sumu v upomínacom konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica dňa 27.10.2022 (č.l. 20) a zmluvu o úvere č. 572358 uzatvoril so žalovaným dňa 22.10.2019. Podľa § 107 ods.1, 2 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto sa na jeho úkor obohatil. Ak zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 22.10.2019 a žalobca si uplatnil svoj nárok žalobou na upomínacom súde dňa 27.10.2022, tak tento nárok si uplatnil po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá mu uplynula dňa 22.10.2021, pretože žalobca už dňom poskytnutia finančných prostriedkov mal vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia, nakoľko si bol vedomý, že svoje finančné služby poskytuje na území SR bez povolenia, v dôsledku čoho je uzatvorená úverová zmluva neplatná.

17. Tvrdenia žalobcu, že na poskytovanie pôžičiek a úverov na území SR mu stačí, ak má povolenie na poskytovanie úverov udelené mu ČNB považuje súd za nedôvodné, pretože ustanovenia o udelení povolenia sú kogentnou úpravou, od ktorej nie je možné sa odchyliť a vyžadovanie takéhoto povolenia nie je v rozpore s právom EÚ, ktoré povolenie sa vyžaduje od každého subjektu, ktorý chce poskytovať spotrebiteľské úvery a iné úvery a pôžičky pre spotrebiteľov, a to bez ohľadu na štátnu príslušnosť. Nie je možné akceptovať, aby žalobca podliehal len kontrole orgánu z iného členského štátu, ktorý kontroluje poskytovanie spotrebiteľských úverov v danom štáte.

18. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu a vznikol mu s poukazom na ustanovenie § 255 ods.1 CSP nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že z obsahu spisu mal súd zistené, že žalovanému v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a žalovaný si ani žiadne trovy v konaní neuplatnil aj s poukazom na čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodol súd priamo tak, že žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie súdu postupom najskôr podľa § 262ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania (§ 262ods. 2 CSP) za situácie, keď žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolaie sa podáva v potrebnom počte v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde v Žiline so sídlom v Žiline a s pracoviskom v Čadci. (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.). O odvolaní rozhodne odvolací súd, ktorým je Krajský súd Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 363 C.s.p).

Podľa § 365 ods.1,2,3 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 227 C.s.p.) Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľnosti bola zapísaná poznámka o súdnom konaní (§ 228 ods. 1,2 C.s.p.).

Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúca povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitelnosti zákonnými prostriedkami. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. .

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 376 ods.1 C.m.p).